– כיון דאפשר למיעבד כשמואל מהימני

Since it is possible to do like Shmu'ail, they are believed

Overview

One of the תרומה is י"ח דבר "גידולי תרומה. They were גידולי תרומה that גידולי ווה דבר is מרא because of גידולי תרומה. The גמרא asked if they are suspect of not giving the תרומה to the כהן, they will not separate in the first place. We must therefore assume that since one can give even a חטה אחת, we do not suspect them that they will not give the תרומה to the גוירה. The גמרא addifferent reason for this גוירה.

מוספות asks:

- 5 ליגזור למיעבד כשמואל ליגזור מעשר דלא אפשר תרומת מעשר אשר בינו יצחק בן אשר הקשה אפר מעשר אשר מעשר מעשר אוור איב asked; let us be תרומת מעשר, where it is impossible to do like wates –

מוספות answers:

הירץ רבינו יצחק דמכל מקום אמת הוא שגזרו אף על גידולי תרומה גדולה - ותירץ רבינו יצחק אמת הוא שגזרו אף על גידולי מקום אמת בייי answered; that nonetheless the truth is that they were גוזר even on (תרומת מעשר that it is תרומה מעשר)

ורוצה לפרש טעם בכולן:

So the גמרא wanted to give a reason for all the גזירות (even גדולה תרומה גדולה תרומה).

ישנים offer another approach to תוספות ישנים:

ימהר"ם אמר 8 דתרומת מעשר מהימני הלוים דאין נותנין מעשר אלא לחברים משר מהר"ם answered that regarding לויים the לויים are believed 9 that they

1

 $^{^1}$ גדולי תרומה which (instead of giving it to the כהן) the תרומה was planted and it grew into new crops, which are called גידולי תרומה

² The הכמים were concerned that if גדולי will be חולין (as they are מה"ת, the ישראל may be stingy and refuse to give the תרומה, and instead he will plant it and eat the crops. Therefore they made this injunction that even the גידולים are תרומה so the ישראל will not gain by planting the תרומה.

³ Once one is מפריש מעשר (which needs to be given to the לוי), the לוי must give a tenth of his מעשר to the מעשר. This is called מעשר (which is מעשר מן המעשר).

⁴ The יוצא must give a tenth of his מעשר and cannot be איוצא with a חטה. Therefore let us be גידולי תרומה that גידולי תרומה remains תרומה, for otherwise the לוי may not give it to the מעשר, but rather plant it for his own benefit.

⁵ The question seems to be, why does the גידולי look for another reason why הרומה תרומה, let us say that גידולי is referring to תרומה מעשר חרומה.

⁶ It may be true that מעשר תרומת מעשר תרומת for this reason that he may not give it to the כהן. Nonetheless since in fact the גזירה was (also) on תרומה גדולה, therefore it requires a new explanation.

⁷ This may be referring to מאיר בר' משולם בן נתן (the son-in-law of 'ר' (רש"י, משה מקיוב, ר' משה בן אברהם ה', משה מקוצי), ימשה מקוצי העיאור, משה בן שניאור (משה בן שניאור, משה מקוצי, משה מקוצי), or others.

 $^{^{8}}$ The following is from תוספות.

give it to the כהן, since we do not give מעשר only to הברים...

Another answer:

-יים בסוטה בסוטה מפרישין כלל מפרישין בסוטה היי מפריש אשר הירץ דאותן וורבינו יצחק בן אשר וורבינו אהיי חשודים לא היי answered that those תרומת that were suspect, would not separate מכת מושה at all, as the גמרא states in מסכת סוטה -

וחברים שהיו מפרישים מהימני [תוס' ישנים]:

And the הברים who do separate; they are trustworthy that they gave the תרומת מעשר to the כהו

<u>Summary</u>

The (theoretical) תרומת מישר שראל מהורה שהוחה מחומה may apply to תרומת מעשר (according to the "ר") or it may not since the חברים (who receive the מעשר) are honest (the מהר"ם and (ריב"א מהר"ם).

Thinking it over

- 1. Does the rule of גידולי תרומה מעשר apply to תרומה מעשר as well, or not?
- 2. The מהר"ם answered that there is no concern since תרומת is only given to מהר"ם answered that there is no concern since תרומת מעשר is only given to מעשר מעשר from his ישראל can separate תרומת מעשר from his מעשר (bypassing the לוי), so in that case the concern remains!

¹⁴ See footnote # 9.

⁹ The מהר"ם disagrees with the ר"י (who maintains that מעשר תרומת מעשר תרומת שביד לוי because of תרומת מעשר מוחד disagrees with the י"י (who maintains that account of תרומת מעשר ביד לוי that he will not give it to the כהן, because the לוי who receives מעשר is a חבר and is not suspect. See 'Thinking it over' # 2.

 $^{^{10}}$ חברים were those Jews who took it upon themselves to be very meticulous in תורה especially in the laws of מומאה וטהרה and ומעשרות ומעשרות.

 $^{^{11}}$ The ריב"א seems to answer that it may be that not all the מעשר was given to הברים, but nevertheless there is no concern since the הברים give to the כהן and the others do not separate it al all.

 $^{^{12}}$ There is no point in making an injunction that מעשר תרומת מעשר אידולי because the suspected people did not separate , תרומת מעשר, so it did not exist.

מת,א 13.

¹⁵ See רמב"ם הל' תרומות פ"ג הי"ב.

 $^{^{16}}$ See שפת אמת and חידושי ר' יוסף שאול.